

“Nada ha terminado. Crónica de cuatro décadas de escuela”

Pío Maceda, mestre des de 1971, que ha desenvolupat la seva tasca a Galícia, Catalunya i a Madrid, que va participar en els primers moviments de l'ensenyament i que ha ajudat a desenvolupar el sindicalisme del sector, treballant sempre per al millorament de l'educació, ha publicat uns quants llibres sobre el tema com: *“La educación entre los grandes caminos culturales”* i *“Educación y libertad en la sociedad de la información”*, ara ha volgut fer un repàs a la seva vida professional i als canvis que ha sofert l'educació durant els últims quaranta anys. Per això ha publicat el llibre *“Nada ha terminado”*, que té com a subtítol *“Crónica de cuatro décadas de escuela”*, a l'Editorial Laertes, Barcelona.

L'autor ha decidit narrar el passat, perquè després de vèncer el dubte ha trobat que l'esforç pagaria la pena. Se n'ha adonat que la vida passa molt de pressa i vol que la memòria de les il·lusions i dels esforços de la seva generació no desapareguin a mesura que la jubilació els vagi separant dels més joves. Narrant el passat intenta vèncer l'oblit, perquè les coses que ha vist «no es perdin com llàgrimes dins la pluja».

Ha participat, des dels primers anys de la Transició en les mobilitzacions de l'ensenyament i

en el desenvolupament del sindicalisme de sector. Això té avantatges per al treball que s'ha proposat dur a terme, i també té l'inconvenient segons afirma ell mateix de ser “jutge i part” a l'hora de valorar els fets viscuts. Per poder vèncer el subjectivisme de la seva narració, recorre al testimoni d'altres persones que li aporten diferents punts de vista. Amb la finalitat que els records no li facin

cometre equivocacions, utilitza les notes que ha anat prenent al llarg de la seva vida professional. Però té un problema i és que les anotacions discontinües són d'un període de nou anys. Per això també recorre a fulls ciclostilats de les primeres etapes i a revistes professionals i sindicals.

Els canvis a l'educació són lents... Les polítiques de govern són referents, però són les persones amb qui ha treballat les que

l'han ajudat a reflectir aquests canvis. Ha intentat que el lector pugui imaginar els esdeveniments amb pocs elements, perquè pugui treure les seves conclusions a partir de les pròpies experiències. Encara que s'ha esforçat a contrastar les dades, el resultat final sempre sol ser una visió subjectiva. Espera que el lector hi aportï la seva. □

